

вѣка. Най-дългитѣ линии въ свѣта сж започнати въ миналия вѣкъ. Такава е линията, която свързва, града Нью-Йоркъ съ Санъ Франциско, Москва съ Владивостокъ, Кайро съ южния край на Африка. Тѣ сж много хиляди километри дълги и пѣтуването по тѣхъ трае седмици. Така напр. отъ Москва до Владивостокъ се пѣтува 17 дни непрекъснато. Най-мѣчно построената линия е тази въ Съединитѣ щати, Северна Америка. Строена е презъ времето, когато се водѣше освободителната война за негритѣ — война между севернитѣ и южни Щати. Тогава се водѣха голѣмитѣ борби между бѣлитѣ и червенокожитѣ. Последнитѣ искали на всѣка цена да спратъ строежа на линията. Безброй сражения станали и много хиляди хора паднали въ тази борба. Линията минавала презъ много плодородни, но и много пустинни мѣста. Много мѣчно се снабдявали работницитѣ съ храна и вода. На хиляди километри въ страната нѣмало никакви селища, освенъ страшнитѣ индианци; работницитѣ треперали винаги за живота си. Влаковетѣ съ храна и вода били често нападани и разграбвани отъ червенокожитѣ. Тѣ считали „желѣзния конь“, както тѣ наричали локомотива, за смъртенъ врагъ и съ голѣма злоба нападали влаковетѣ, разваляли линията и избивали работницитѣ—пазачи. Липсата на храна щѣла да прекрати строежа на линията, ако по това време не се намѣрили опитни и безстрашни ловци, които се заели да доставятъ месо за работницитѣ.

По степитѣ, изъ вжтрешността на страната, въ това време пасли хиляди стада съ бизони. Всѣко стадо броело стотици глави, и затова ловѣтъ на бизони билъ много лесенъ. Само страха отъ индианцитѣ спиралъ обикновенитѣ ловци. Въ това време се